

Sygn. akt III AUz 205/14

POSTANOWIENIE

Dnia 4 września 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Gdańsku – III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Bożena Grubba (spr.)

Sędziowie: SA Barbara Mazur

SA Iwona Krzeczowska- Lasoń

po rozpoznaniu w dniu 4 września 2014 r. w Gdańsku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy S. F.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

z udziałem zainteresowanego A. F.

o wymiar składek

na skutek zażalenia wnioskodawczyni

na postanowienie Sądu Okręgowego w Gdańsku – VIII Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 16 czerwca 2014 r., sygn. akt VIII U 155/14

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt III AUz 205/14

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 16 czerwca 2014 r., sygn. akt VIII U 155/14 Sąd Okręgowy w G. - VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zawiesił postępowanie w sprawie na podstawie art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c. W uzasadnieniu orzeczenia wskazano, że w sprawie z odwołania z dnia 30 grudnia 2013 r. S. F. od decyzji z dnia 20 lutego 2008 r. Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. o określenie wysokości należności płatnika A. F. wezwano do udziału w sprawie w charakterze zainteresowanego A. F.. Strona skarżąca nie wskazała, pomimo zobowiązania Sądu, aktualnego miejsca pobytu zainteresowanego, przedkładając jedynie odpis zawiadomienia Urzędu Miasta S. z dnia 6 marca 2014 r. o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wymeldowania A. F. z jej wniosku. Skoro osoba zainteresowana jako jedna ze stron procesu nie może być o nim w ogóle zawiadomiona i brać w nim udział, to prowadzenie procesu jest niedopuszczalne i nie można zakończyć orzeczeniem merytorycznym.

Ubezpieczona w zażaleniu na postanowienie zarzuciła naruszenie art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c. przez jego błędne zastosowanie oraz wniosła o uchylenie orzeczenia i zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych.

Skarżąca w uzasadnieniu podniosła, że w zaskarżonej decyzji organ rentowy błędnie określił, że jej adresatami byli małżonkowie A. i S. F.. S. F. nigdy nie otrzymała tej decyzji. Dopiero w 2013 r. pozwany przesłał na prośbę jej pełnomocnika kserokopię skarżonej decyzji. Pozwany mógł określić wysokość zobowiązania z tytułu nieopłaconych obowiązkowych składek wyłącznie A. F. - jako przedsiębiorcy, nie zaś obojgu małżonkom. Zdaniem skarżącej wezwanie do udziału w sprawie A. F. było nieuzasadnione, ponieważ żadne jego prawa i obowiązki nie zależą od rozstrzygnięcia w sprawie. Okolicznością bezsporną jest, że osobą prowadzącą działalność gospodarczą zobowiązaną do uiszczania składek na ubezpieczenie społeczne, zdrowotne oraz Fundusz Pracy był w dacie wydawania decyzji wyłącznie A. F., zaś S. F. nie była osobą zobowiązaną. Ubezpieczona nie pozostaje z zainteresowanym w związku małżeńskim i nie jest jej znane aktualne miejsce jego pobytu.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie ubezpieczonej S. F. nie zasługiwało na uwzględnienie.

W zaistniałych okolicznościach faktycznych Sąd Okręgowy zasadnie uznał, że z uwagi na to, że strona zobowiązana do wskazania adresu zainteresowanego - wnioskodawczyni temu obowiązkowi nie uczyniła zadość, to postępowanie w sprawie VIII U 155/14 podlegało zawieszeniu na podstawie art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c.

Na wstępie wskazać należy, że postępowanie sądowe w sprawach dotyczących ubezpieczeń społecznych wszczynane jest w rezultacie odwołania wniesionego od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Ma więc ono charakter odwoławczy. Jego przedmiotem jest ocena zgodności z prawem - w aspekcie formalnym i materialnym - decyzji wydanej przez organ rentowy na wniosek ubezpieczonego lub z urzędu. Jest zatem postępowaniem kontrolnym. Badanie owej legalności decyzji i orzekanie o niej jest możliwe tylko przy uwzględnieniu stanu faktycznego i prawnego istniejącego

w chwili wydawania decyzji. Postępowanie dowodowe przed sądem jest postępowaniem sprawdzającym, weryfikującym ustalenia dokonane przez organ rentowy (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 kwietnia 2008 r., II UK 267/07, LEX nr 469168, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 maja 1999 r., II UZ 52/99, OSNP 2000 nr 15, poz. 601).

W niniejszej sprawie ubezpieczona złożyła odwołanie od decyzji organu rentowego z dnia 20 lutego 2008 r., który na podstawie art. 26 i art. 29 § 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (t.j. Dz.U. z 2005 r., Nr 8, poz. 60 ze zm.) określił małżonkom A.

i S. F. wysokość zobowiązania z tytułu nieopłaconych, obowiązkowych składek na FUS, NFZ, FP i FGŚP. Zatem Sąd Okręgowy oceniając zasadność odwołania prawidłowo wezwał

do udziału w sprawie w charakterze zainteresowanego małżonka A. F., aby w sprawie nie zaszła nieważność postępowania, o której mowa w art. 379 pkt 5 k.p.c. Ocena zasadności podniesionych przez wnioskodawczynię zarzutów dotyczących przeprowadzonego przez organ rentowy postępowania administracyjnego i trafność zaskarżonej decyzji będzie mogła zostać przeprowadzona dopiero po prawidłowym ustaleniu stron postępowania.

Sąd Apelacyjny w niniejszym składzie podziela pogląd prawny wyrażony przez Sąd Apelacyjny w Katowicach z dnia 5 października 2006 r., III AUa 916/05, LEX nr 310435, który wskazał, że zaniechanie wezwania do udziału w sprawie, objętego zakresem podmiotowym przepisu art. 26 Ordynacji podatkowej w zw. z art. 31 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137, poz. 887 ze zm.), dłużnika - małżonka, przez sąd rozpoznający odwołanie jego współmałżonka od decyzji obciążającej go, na podstawie art.

29 Ordynacji podatkowej za zaległości składkowe dłużnika - małżonka, powoduje, opisaną w treści art. 379 pkt 5 w zw. z art. 477¹¹ § 2 k.p.c., nieważność postępowania.

W konsekwencji zdaniem Sądu Apelacyjnego Sąd Okręgowy prawidłowo wezwał ubezpieczoną do wskazania aktualnego miejsca pobytu zainteresowanego, a następnie wobec niewykonania zobowiązania, zawiesił postępowanie w sprawie na podstawie art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c.

Przepis art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c. ma zastosowanie wtedy, gdy strona zobowiązana do wskazania adresu temu obowiązkowi nie uczyni zadość; jest to więc rodzaj sankcji procesowej za niewypełnienie obowiązku należytego prowadzenia procesu (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 marca 1982 r., I CZ 20/82, LEX nr 8402).

Według art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c., sąd może zawiesić postępowanie z urzędu, jeżeli na skutek okoliczności wymienionych w tym przepisie nie można nadać sprawie dalszego biegu. Okoliczności *expressis verbis* wymienione w art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c. to brak lub wskazanie złego adresu pozwanego. Okoliczności te w typowej postaci procesu, gdy po każdej jego stronie występuje jedna osoba, powodują - co łatwo dostrzec - że jedna ze stron procesu nie może być o nim w ogóle zawiadomiona i brać w nim udziału. W takiej sytuacji prowadzenie procesu jest niedopuszczalne i nie można go zakończyć orzeczeniem merytorycznym (wyrokiem). Z woli ustawodawcy, wyrażonej w art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c., zachodzi wówczas podstawa do zawieszenia postępowania w sprawie (postanowienie Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 6 sierpnia 2013 r., III APz 9/13, LEX nr 1362840).

Mając na względzie powyższe Sąd Apelacyjny na podstawie art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 385 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.